

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน คือ ใช้ระเบียบการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จในเชิงลึก โดยการใช้การเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากนั้นนำข้อมูลไปสร้างแบบสอบถามและเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าประกอบรวม (Factor Analysis)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่มีผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอบวัดระดับคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) เมื่อปีการศึกษา 2546 วิชาภาษาอังกฤษอยู่ระดับคุณภาพ/ ช่วงคะแนนในเกณฑ์ดี คือ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 95 ขึ้นไป โดยเบื้องต้นได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 30 คน สัมภาษณ์ ในการให้ข้อมูล 28 คน จาก 6 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 ชลบุรี จำนวน 14 โรงเรียน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 ระยอง จำนวน 12 โรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับ 3 ขึ้นไปในภาคเรียนที่ผ่านมา จำนวน 650 คน

ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านครอบครัว แต่ละข้อคำถามถือเป็น 1 ปัจจัย แบบสอบถามนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอบวัดระดับคุณภาพ การศึกษาระดับชาติ (National Test) ปีการศึกษา 2546 และติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล โดยนำหนังสือราชการ ไปให้ผู้อำนวยการ โรงเรียนพร้อมกับนัดวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูล เมื่อถึงวันนัดสัมภาษณ์เก็บข้อมูล จะมีผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยอีก 1 คน เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูลทุกครั้ง ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 จำนวน 12 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำนวน 14 แห่ง รวมทั้งสิ้น 26 แห่ง นำหนังสือราชการไปยื่นต่อผู้อำนวยการ โรงเรียน พร้อมนัดวันเวลาที่จะไปรวบรวมข้อมูลและมอบ แบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างให้ตอบเป็นการล่วงหน้า และนัดวันเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน ในกรณีบางโรงเรียนไม่สามารถไปได้ด้วยตัวเองจะใช้วิธีการส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือราชการ ไปทางไปรษณีย์ รวมทั้งแนบซองที่เจ้าหน้าที่ส่งถึงผู้วิจัยไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม กลับคืนมาทั้งสิ้น 650 ชุด จากแบบสอบถามจำนวน 800 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 ของจำนวน แบบสอบถามที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจะกระทำทันที หลังจากการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลจากการถอดข้อความจากแถบบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ มา จัดทำแฟ้มข้อมูล (Establishing field) ตั้งรหัสข้อมูล (Sorting and Coding) เพื่อวิเคราะห์ประเด็น ต่าง ๆ ต่อไปใน การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม ตำรา SPSS (Statistical Package for Social Sciences) Version 15.0 ตามความมุ่งหมายของ การวิจัยที่ตั้งไว้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม (Factor Analysis) โดยแสดงสถิติและ บรรยายสิ่งที่เกิดขึ้น และทำการแปลผลนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีหลายปัจจัยด้วยกัน ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มได้ดังนี้

1. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

1.1 ระดับชั้นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่

1.1.1 การที่ผู้เรียนได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาล

1.1.2 การที่ผู้เรียนได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา

1.2 ทักษะที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ

ภาษาอังกฤษ

1.3 ความถนัดทางการเรียน ได้แก่

1.3.1 การที่ผู้เรียนมีทักษะทางการฟังและการพูด

1.3.2 การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการจำกฎเกณฑ์ทางภาษา

1.3.3 การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการท่องจำ

1.3.4 การที่ผู้เรียนมีความถนัดทางภาษา

1.4 กลวิธีการเรียนของผู้เรียน ได้แก่

1.4.1 การที่ผู้เรียนศึกษาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด

1.4.2 การทำที่บ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ

1.5 กิจกรรมนอกชั้นเรียน ได้แก่

1.5.1 การที่ผู้เรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

1.5.2 การได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1.5.3 การได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ

1.5.4 การทำงานพิเศษที่ใช้ภาษาอังกฤษ

1.5.5 การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน

1.5.6 การฟังเพลงสากล

1.5.7 การชมภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ

1.5.8 การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

1.5.9 การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet)

1.5.10 การใช้ภาษาอังกฤษในโปรแกรมสนทนา (Chat)

1.6 แรงจูงใจ ได้แก่

1.6.1 การที่ผู้เรียนมีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

1.6.2 ความต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ

1.6.3 ความคาดหวังทางอาชีพในอนาคต

1.6.4 ผู้ปกครอง เพื่อน และคาราหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นแรงจูงใจ

2. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้สอน สรุปได้ดังนี้

2.1 สัมมาติของผู้สอน ได้แก่

2.1.1 การเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวไทย

2.1.2 การเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวต่างประเทศ

2.2 พฤติกรรมของผู้สอน ได้แก่

2.2.1 ผู้สอนที่มีจิตวิทยาในการสอน

2.2.2 การมอบหมายงานเป็นประจำ

2.2.3 การเอาใจใส่ต่อผู้เรียน

2.2.4 การสอนในชั่วโมงเรียนอย่างเต็มที่

2.3 เทคนิคการสอน ได้แก่ วิธีการสอนของผู้สอนที่ใช้กิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

2.3.1 การเล่นเกมทางภาษา

2.3.2 การสอนด้วยเพลง

2.3.3 การท่องเที่ยว

2.3.4 สอนด้วยการถามตอบ

2.3.5 การเล่านิทาน

2.3.6 กิจกรรมบทบาทสมมติ

2.3.7 การสร้างบรรยากาศในการเรียนที่มีความสนุกสนาน

3. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านครอบครัว ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้

3.1 ระดับความรู้ของผู้ปกครอง มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ มี 3 ด้าน คือ

1. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ระดับชั้นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การที่ผู้เรียนได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาลหรือได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา มีส่วนทำให้มีความต่างของระยะเวลาสะสมของการได้เรียนภาษาอังกฤษและความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาที่สอง การที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การมีความถนัดทางการเรียน โดยผู้เรียนมีทักษะ

ทางการฟังและการพูด มีความสามารถในการจำกฎเกณฑ์ทางภาษา มีความสามารถในการท่องจำ และการมีความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ การที่ผู้เรียนศึกษาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด และการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ การเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมต่างๆ นอกชั้นเรียน ได้แก่ การที่ผู้เรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ การได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ การทำงานพิเศษที่ใช้ภาษาอังกฤษ การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน การฟังเพลงสากล การชมภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) และการใช้ภาษาอังกฤษในโปรแกรมสนทนา (Chat) ด้านแรงจูงใจจากการที่ผู้เรียนมีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย มีความต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ มีความคาดหวังทางอาชีพในอนาคต และผู้ปกครอง เพื่อน คารา หรือนักวิ่งต่างประเทศเป็นแรงจูงใจ ปัจจัยทางด้านผู้เรียนต่าง ๆ ข้างต้นล้วนมีส่วนในการส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

2. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้สอน ผู้สอนมีส่วนอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ประกอบด้วยลักษณะของผู้สอน สามารถแบ่งออกเป็นการที่เรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวไทยและการเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวต่างประเทศ พฤติกรรมของผู้สอนที่มีจิตวิทยาในการสอน มีการมอบหมายงานเป็นประจำ ผู้สอนเอาใจใส่ต่อผู้เรียน และการที่สอนในช่วงเวลาเรียนอย่างเต็มที่ เทคนิคการสอนของผู้สอน ที่ผู้สอนนำกิจกรรมมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเล่นเก็ทางภาษา การสอนด้วยเพลง การท่องศัพท์ สอนด้วยการถามตอบ การเล่านิทาน กิจกรรมบทบาทสมมติ รวมถึงการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนที่มีความสนุกสนานมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจัยทางด้านผู้สอนเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้านครอบครัว ประกอบด้วยระดับความรู้ของผู้ปกครองและการให้การสนับสนุนจากผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยผู้ปกครองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เช่น การสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การสนับสนุนสื่อภาษาอังกฤษต่างๆ และความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เป็นต้น

สรุปผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสำคัญปัจจัยแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านผู้เรียน ปัจจัยที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 1 ปัจจัย ระดับความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ 2 ปัจจัย ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยได้ ดังนี้

1. การมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
2. การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน
3. การมีทักษะทางการฟังและการพูด และความต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ

ด้านผู้สอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ 1 ปัจจัย ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยได้ ดังนี้

1. ผู้สอนที่มีจิตวิทยาในการสอนและผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนที่มีความสนุกสนาน

2. การเอาใจใส่ต่อผู้เรียน

ด้านครอบครัว ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ 1 ปัจจัย และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 1 ปัจจัย โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยได้ ดังนี้

1. การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
2. ระดับความรู้ของผู้ปกครอง

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ มี 10

องค์ประกอบ 28 ปัจจัย มีค่าองค์ประกอบระหว่าง .303 - .881 ประกอบด้วยทักษะความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมด้านการสอน จำนวน 5 ปัจจัย องค์ประกอบเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ปัจจัย องค์ประกอบกิจกรรมเสริมทางด้านภาษาอังกฤษและระดับความรู้ของผู้ปกครอง จำนวน 3 ปัจจัย องค์ประกอบความคาดหวังในอนาคต จำนวน 3 ปัจจัย องค์ประกอบโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ปัจจัย องค์ประกอบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษและระดับที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ปัจจัย องค์ประกอบให้การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครองและการมีทักษะด้านการฟังและพูด จำนวน 2 ปัจจัย องค์ประกอบพฤติกรรมการสอนของผู้สอน จำนวน 2 ปัจจัย องค์ประกอบแรงจูงใจจากบุคคลต่าง ๆ จำนวน 2 ปัจจัย และองค์ประกอบการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ปัจจัย องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 67.918

อภิปรายผล

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการทำแบบสอบถามของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี สามารถอภิปรายได้ว่า

ปัจจัยทางด้านผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้สำเร็จมากที่สุด คือ การที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในระดับมาก ส่วนระดับชั้นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชื่อว่าการได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้มีปัจจัย 2 ปัจจัยที่ทางกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้หรือไม่แน่ใจว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การเรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดและปัจจัยที่ว่าดารา/ นักร้องต่างประเทศเป็นแรงจูงใจที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านผู้สอน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้สำเร็จ คือ ผู้สอนมีจิตวิทยาในการสอน ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนที่มีความสนุกสนาน และการเอาใจใส่ต่อผู้เรียน จากการวิจัยพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการสอนด้วยเกมและเพลงเป็นเทคนิคการสอนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเทคนิคการสอนอื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเชื่อว่าการเรียนกับผู้สอนชาวต่างชาติจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาก ส่วนการเรียนกับผู้สอนชาวไทยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้หรือไม่แน่ใจว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยผู้ปกครองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เช่น การสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การสนับสนุนสื่อภาษาอังกฤษต่าง ๆ และความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่กล่าวถึงระดับความรู้ของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้หรือไม่แน่ใจว่าปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. อันดับความสำคัญขององค์ประกอบ กล่าวได้ว่าองค์ประกอบของปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษที่สำคัญมี 10 องค์ประกอบ ทักษะความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมด้านการสอน เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมเสริมทางด้านภาษาอังกฤษและระดับความรู้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในอนาคต โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และระดับที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครองและการมีทักษะด้านการฟังและพูด พฤติกรรมการสอนของผู้สอน แรงจูงใจจากบุคคลต่าง ๆ และการใช้สื่อคอมพิวเตอร์

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้านทักษะความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมด้านการสอนที่เป็นอันดับหนึ่งนั้น เป็นองค์ประกอบที่ระบุถึงปัจจัยด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน แสดงว่าปัจจัยที่ตั้งไว้ คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านกรอบครีวนั้น ในด้านทักษะความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมด้านการสอนเป็นปัจจัยที่มีองค์ประกอบของปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการท่องจำ จำกฎเกณฑ์ทางภาษาได้ มีความถนัดทางภาษา ประกอบกับผู้สอนใช้การสอนด้วยวิธีการท่องเที่ยวและมอบหมายงานเป็นประจำ เพื่อเป็นการทบทวน เพิ่มเติมความรู้ และสร้างความชำนาญในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า องค์ประกอบปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ มี 10 องค์ประกอบ สามารถอธิบายองค์ประกอบได้ดังนี้

3.1 องค์ประกอบที่ 1 ทักษะความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมด้านการสอน ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การมีความสามารถในการท่องจำ การจำกฎเกณฑ์ทางภาษา และความถนัดทางภาษา จะพบว่าเป็นสถานะที่แสดงถึงความพร้อมของบุคคลในการที่จะเรียนรู้ภาษาว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ ความสนใจ และความสามารถของบุคคล ได้แก่ ความไวต่อกฎเกณฑ์ทางภาษา ความสามารถท่องจำ และความสามารถในการเข้าถึงกฎเกณฑ์ของภาษาโดยพิจารณาศึกษาข้อมูลทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ มณเฑียร ฆมดอกไม้ (2541, หน้า 62 อ้างอิงจาก อลาทิสและคณะ (Alatis & Other, (1981); Ellis, (1985); Skehan, (1991); Gardner & McIntyre, (1993); Lightbown & Spada, (1993); สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกัญญาทิพย์ สิงหะเนติ, (2537)) ที่มีความคิดเห็นว่าความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ส่วนปัจจัยทางด้านกิจกรรมด้านการสอน พบว่าการที่ผู้สอนใช้วิธีการท่องเที่ยวและมอบหมายงานเป็นประจำจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 โดยยึดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานกับแนวการสอนอื่นๆ ได้แก่ การเรียนภาษาแบบร่วมมือ การเรียนภาษาแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ การเรียนภาษาโดยรวม การเรียนโดยเน้นเนื้อหาเป็นหลัก และการเรียนภาษาโดยเน้นการมอบหมายงานเป็นหลัก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นการสร้างสรรค์ภาษาที่หลากหลาย และส่งเสริมให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โดยการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ กลุ่ม และเดี่ยว เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษระดับกลางในบรรยากาศการเรียนที่มีการปฏิบัติงานร่วมกัน ในสถานการณ์จำลองหรือในสถานการณ์จริง และสื่อที่เหมาะสม สอดคล้องและน่าสนใจ มาช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน และรวดเร็ว ส่งเสริมให้

ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาความรู้ความเข้าใจจากสื่อเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เป็นกิจนิสัย
พัฒนาวิธีการเรียนรู้และเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

3.2 องค์ประกอบที่ 2 เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยสำคัญที่บรรยาย

องค์ประกอบนี้ คือ การสอนด้วยการเล่านิทาน การสอนด้วยบทบาทสมมติ การสอนด้วยเพลง
และการสอนด้วยการเล่นเกมทางภาษา จะพบว่าเป็นการใช้กิจกรรมทางภาษามาเป็นเครื่องมือ
ในการฝึกภาษา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ซิลเวอร์ส (Silvers, 1982, pp. 29-33) ที่ว่า
การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นงานที่ซับซ้อน ชั้นเรียนที่ดีย่อมเป็นผลมาจากการวางแผนที่ดี การใช้
กิจกรรมในการเรียนการสอน จะทำให้ชั้นเรียนมีลักษณะไม่หยุดนิ่ง และมีแรงจูงใจในการเรียน
ครูควรจะวางแผนการจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนไม่เคร่งเครียดมาก
เกินไป เรียนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกิดความสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด
ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดบรรยากาศด้านการจัดกิจกรรมวิชาการที่ว่า ครูควรจัดการสอน
ที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ให้มากที่สุดภายใต้บรรยากาศที่มีชีวิตชีวาแจ่มใส
นักเรียนเรียนสนุก ครูรักเด็ก เด็กรักครู ไม่มีบรรยากาศแห่งความกลัว โดยจัดบรรยากาศ
แห่งความกลัว หวาดผวา วิตกกังวล และขู่เข็ญให้หมดสิ้นไป โดยวิธีการใช้เทคนิคการสอนหลายๆ อย่าง
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจค้นคว้า
ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้วางแผนปฏิบัติงานกันเอง
มากที่สุด และสนับสนุนให้เรียนด้วยการอภิปราย ค้นคว้าทั้งในและนอกห้องเรียน

3.3 องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมเสริมทางด้านภาษาอังกฤษและระดับความรู้ของ

ผู้ปกครอง ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนแข่งขันตอบ
ปัญหาภาษาอังกฤษและการได้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ พบว่าเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ
นอกชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษนอกเหนือไปจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติในชั่วโมงสอนวิชาภาษาอังกฤษ
การจะเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนหรือไม่ เป็นไปตามความสมัครใจของผู้เรียน
ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกันหาทิพย์ สิงหะเนติ (2537, หน้า 103) มีความคิดเห็นว่า
กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
และงานวิจัยของธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2532, หน้า 92-106) พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อม
ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3.4 องค์ประกอบที่ 4 ความคาดหวังในอนาคต ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้

คือ ความต้องการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยความคาดหวังทางอาชีพในอนาคต และความต้องการ
ศึกษาต่อต่างประเทศ จะพบว่าเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปัจจัยทางด้าน

ความคาดหวังในอนาคตเป็นแรงจูงใจเชิงเครื่องมือหรือเชิงใช้ประโยชน์ เช่น ความต้องการได้รับการยอมรับในสังคมหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือเพราะหวังจะได้มีงานที่ดีทำในอนาคต เพื่อความก้าวหน้าของอาชีพหรือการศึกษา เพราะเป็นความต้องการของหลักสูตร

3.5 องค์ประกอบที่ 5 โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การทำงานพิเศษที่ใช้ภาษาอังกฤษ การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน และการชมภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ (Soundtrack) ปัจจัยทางด้านโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นโอกาสที่ผู้เรียนใช้ทักษะและความรู้ทางภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ซิลเวอร์ส (Silvers, 1982, pp. 29-33) ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งที่มีจะถูกมองข้ามไปก็คือ การเรียนรู้ที่แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งช่วยให้มีโอกาใช้สิ่งที่ได้ฝึกฝนมา

3.6 องค์ประกอบที่ 6 ทักษะต่อวิชาภาษาอังกฤษและระดับที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ทักษะที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และการได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล ปัจจัยด้านทักษะดีเป็นเรื่องของความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป มอร์ริส (Morris, Unpaged อ้างถึงใน ศรีนวล วรรณสุธี, 2536, หน้า 31) ได้ศึกษาถึงนิสัยและเจตคติในการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนนิสัยและเจตคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจึงมีอิทธิพลต่อการที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับชลธิชา จินดากุล (2530, หน้า 45-52) ที่พบว่าเจตคติต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนระดับที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิจัยพบว่า การได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับ โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ ที่แสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลหรือเด็กเล็กมาก่อนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนมาก่อนเลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีจำนวนปีที่เรียนมากกว่า มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีจำนวนปีที่เรียนน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และกัณหาทิพย์ สิงหะเนติ (2537, หน้า 75-75) ที่ว่า จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และงานวิจัยของปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2532, หน้า 51-59) ที่พบว่าจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาของนักเรียน

3.7 องค์ประกอบที่ 7 การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครองและการมีทักษะด้านการฟังและพูด ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น ชื่อคำภาษาอังกฤษให้อ่าน ตอบคำถามวิชาภาษาอังกฤษเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจ สนับสนุนให้ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ดูภาพยนตร์ ภาาภาษาอังกฤษ เป็นต้น ก็จะได้รับตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนในห้องเรียนทำให้เรียนรู้ภาษาได้มากขึ้น การวิจัยของ กอบกุล รังสียะโรจน์ (2527) พบว่าการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนดี สวัสดิฤกษ์ (2527) ที่พบว่า การสนับสนุนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าตัวแปรภูมิหลังทางสังคมอื่น ๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนีย์ จระมาศ (2536, หน้า 74-83) ที่พบว่า การให้การสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ปกครองเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

3.8 องค์ประกอบที่ 8 พฤติกรรมการสอนของผู้สอน ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ผู้สอนที่มีจิตวิทยาในการสอนและการเอาใจใส่ต่อผู้เรียน จะพบว่าเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สอน ซึ่งจะมีส่วนช่วยต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมาก พิศรวัลย์ โกวิทวที (2524, หน้า 78 - 87) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ครูมีอิทธิพลอย่างมาก ถ้าครูกระปรี้กระเปร่า สดชื่น อารมณ์แจ่มใส บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะน่าเรียน และยังมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2523, หน้า 19-20) ได้กล่าวเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้สอนจะต้องรู้จักพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้เปรียบเทียบว่าพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่เดิมเป็นอย่างไร จะต้องหาวิธีฝึกอย่างไรผู้เรียนจึงจะเกิดความเคยชินกับลักษณะของภาษาอังกฤษ และผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความสามารถทางภาษาต่างกัน ครูผู้สอนจะต้องหาวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้

3.9 องค์ประกอบที่ 9 แรงจูงใจจากบุคคลต่าง ๆ ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ เพื่อน และคารา นักร้องต่างประเทศเป็นแรงจูงใจ จะพบว่าเป็นลักษณะของบุคคลที่ผู้เรียนนำมาเป็นแบบอย่างหรือแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (มณเฑียรหมคอกไม้, 2541, หน้า 74) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากความต้องการจะเหมือนชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษา และความสนใจอย่างแท้จริงที่จะรู้จักชนชาตินั้น ๆ แรงจูงใจประเภทนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจและความต้องการของผู้เรียนที่จะเป็นเหมือนสมาชิกอื่น ๆ ของชุมชนที่ใช้ภาษานั้น เพื่อความรู้สึกลึกซึ้งเทียบเท่าหรือเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

3.10 องค์ประกอบที่ 10 การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ปัจจัยสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การเล่นเกมสื่อกอมพิวเตอร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษในโปรแกรมสนทนา (Chat) จะพบว่าเป็นการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการนำภาษาอังกฤษของผู้เรียนมาใช้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผ่านกิจกรรมที่ผ่านรูปแบบสื่อการสอน ภาษาอังกฤษประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสื่อคอมพิวเตอร์สามารถจัดได้ว่าเป็นสื่อที่ดี ในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ สื่อที่ดีควรมีความหลากหลาย สะดวกใช้ และเอื้อประโยชน์ ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็น เนื่องจากต้องฝึกทักษะ ด้านต่าง ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็น ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครองควรเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ

1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะและไฝหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น หนังสือภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ เพลงสากล เป็นต้น

1.3 ผู้สอนควรนำเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เน้นการจัดการเรียนสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ให้มากที่สุดภายใต้ บรรยากาศการเรียนที่มีชีวิตชีวา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมให้เกิดการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

1.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการเรียนกับผู้สอนชาวต่างประเทศ เพื่อที่ผู้เรียนจะได้ฝึก ใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาและได้รับเทคนิคการใช้ภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรง

1.5 ผู้เรียนพัฒนาดตนเองด้วยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและค้นหาเทคนิคการเรียน ส่วนตัว เพื่อช่วยในการจดจำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

1.6 ผู้เรียนควรกำหนดจุดมุ่งหมายหรือความคาดหวังของตนไว้ เพื่อสร้าง แรงผลักดันให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

1.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษต่าง เช่น เข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้สอนควรจัดหากิจกรรมนอก

ชั้นเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสการใช้ภาษาของผู้เรียน และครอบครัวให้การสนับสนุนและเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

1.8 การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือความต้องการมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ เพื่อการยอมรับจากต้นแบบที่เป็นแรงจูงใจของผู้เรียนหรือความรู้สึกทัดเทียมกับบุคคลที่เป็นแบบอย่าง โดยต้นแบบที่เป็นแรงจูงใจของผู้เรียนอาจจะเป็นคนรอบตัวของผู้เรียน ฉะนั้นบุคคลต่างๆ ควรระมัดระวังในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแบบอย่างและสร้างความประทับใจจากการใช้ภาษาอังกฤษในโอกาสต่าง ๆ

1.9 ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา มีเทคนิคการสอน มีจิตวิทยาการสอน เพิ่มความเอาใจใส่ผู้เรียน ไม่สร้างความกดดันหรือความเครียดในการเรียน และใช้เวลาในชั่วโมงการสอนอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่ามีปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอื่นอีกหรือไม่

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เช่น ด้านการบริหาร ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผู้วิจัยได้สอบถามเพียง ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านครอบครัว

2.3 ควรทำการวิจัยปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ผู้สอน และผู้ปกครอง เนื่องจากในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีเท่านั้น

2.4 ควรมีการศึกษานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น เพื่อได้รับทราบถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียน เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป